

uden staten, men kan staten nu også klare sig uden kirken? Jeg synes egentlig, det var ganske fornemt formuleret, og jeg vil sige, at det næsten kunne have været formuleret af konservativens fader, Edmund Burke, ham, som også har ophavsretten til de ord, der lige blev citeret: at forandre for at bevare.

Jeg vil spørge fru Charlotte Dyremose: Er det egentlig et konservativt træk – i den forstand vil jeg også gerne være konservativ – at man ikke i og for sig skal begrunde sådan noget som kirken forhold til staten ud fra en eller anden idé eller vision, men simpelt hen ud fra den historiske erfaring, vi er vokset op i og er fortrolige med?

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:31

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg sagde lige før, er det jo netop sådan, at vi som konservative anerkender det positive, som er blevet bragt videre til os fra generationerne før os, og gerne vil bygge videre på det. Derudover vil jeg altså også, hvis man ønsker at løsrive sig fra hele debatten om, hvorvidt det religiøse skal fylde, sige: Jamen selv uden det religiøse er den faktuelle kendsgerning jo sådan, at vi rent historisk set har en folkekirke, der fører nogle traditioner, værdier og normer med sig, som vi ikke bare kan smide væk, fordi det ville gøre os til et fattigt samfund at smide dem væk.

Kl. 13:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jesper Langballe for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan jo så i og for sig bare erklære mig enig. Jeg forstod da også fru Charlotte Dyremoses svar til mig som udtryk for en accept af den kendsgerning, at man egentlig slet ikke kan argumentere for de her ting, f.eks. for kirkens forbindelse med staten; det kan man gøre idémæssigt. Hele hemmeligheden bag ved det er jo, at det er noget, vores historie har overladt os, og som vi skal tage vare på – ikke som noget statisk, men netop ved at justere eller forandre for at bevare, bevare det væsentlige og afgørende.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:33

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg helt enig i, at det er noget historisk, som vi er forpligtet til at tage vare på. Jeg mener nu derudover også godt, at man kan argumentere for det.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere to korte bemærkninger. Først er det fru Bente Dahl.

Kl. 13:33

Bente Dahl (RV):

Jeg synes, jeg hørte ordføreren fra Det Konservative Folkeparti sætte lighedstegn mellem kristendom og kulturarv. Mener ordføreren, at de er fuldstændig synonyme?

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:33

Charlotte Dyremose (KF):

Nej, det, jeg siger, er, at kristendommen er en væsentlig del af vores kulturarv.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Søren Krarup (DF):

I fru Charlotte Dyremoses ordveksling med hr. Naser Khader blev demokrati fremhævet som det helt afgørende. Jeg vil spørge fru Charlotte Dyremose, om hun ikke synes, det er meget væsentligt, at man definerer retteligt, hvad man forstår ved demokrati.

Det betyder folkestyre, men demokratiets egentlige indhold er jo det, at man vil sikre borgerens frihed ved at dele magten i den udøvede lovgivning og den dømmende magt. På den måde kan magten ikke koncentreres hos én, og på den måde sikrer man borgerens frihed. Det var den historiske baggrund for Magna Charta og den engelske udvikling af demokrati. Imod den står jo altså den kontinentale eller franske, at det gælder om demokrati som en idé, og det vil sige, at man ender i en totalforståelse, som ender i totalitarisme. Det er det, man ser i marxismen osv.

Vil fru Charlotte Dyremose ikke give mig ret i, at forståelsen af demokrati i den rette forstand netop forudsætter den kristendom, der siger til staten: Du er ikke guddommelig?